

UNIVERSITATEA

MIRECURI, 1 MARTIE 2023, 18:00
SUPERLIGA, ETAPA XXVIII
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

FC ARGES

După două rezultate bune, a venit și un duș foarte rece, înfrângerea de la Voluntari. Și, deși le-a fost greu, cum le e după fiecare înfrângere, jucătorii Științei s-au dus să salute galeria. Am simțit în acele momente că, oricât de greu ne-ar fi fost tuturor, aveam ceva prețios în comun: nici jucătorii și nici suporterii din tribune nu erau singuri. Se aveau unii pe ceilalți, iar asta e cu atât mai important în momentele grele, când avem cu adevărat nevoie unii de ceilalți. Universitatea Craiova va continua lupta pentru vârful clasamentului și știm că și voi veți continua să ne susțineți. Sperăm doar să o faceți de pe stadion, pentru că susținerea din fața ecranelor nu se simte ca o comuniune, ci mai degrabă ca singurătate de ambele părți. Atâta vreme cât ne avem unii pe ceilalți, povestea alb-albastră va merge mereu mai departe.

ȘTEFAN VLĂDOIU:

„Primul lucru pe care îl fac după fiecare meci este să-mi sun părinții. Cât despre Universitatea, ea mi-a dat totul, va fi mereu echipa sufletului meu.”

VLĂDOIU e născut la Vâlcea, dar când îl întrebi despre asta este categoric: nu Vâlcea este „acasă” pentru el, ci Craiova, locul unde s-a mutat încă de la 10 ani, unde s-a format ca fotbalist și unde și-a făcut nenumărate prietenii și amintiri. De atunci, „Fane” nu a mai părăsit Bănia decât sub formă de împrumut și mereu, cât a fost plecat, i-a dus dorul. Acum a revenit în alb-albastru și se simte din tot ceea ce spune cât de bucuros este să fie înapoi acasă.

Ștefan, bine ai revenit! Cum te simți să fii înapoi la Universitatea?

Bine v-am regăsit! Mă simt foarte bine și mă bucur mult că m-am întors acasă. Sper ca această revenire a mea să coincidă cu o perioadă mai bună pentru noi din punct de vedere al rezultatelor.

Ai mai fost cedat împrumut și în anii anteriori. Cum anume simți că te-au ajutat toate aceste experiențe departe de Craiova?

Cel mai important pentru mine e că mereu am fost titular, indiferent de echipa la care am fost împrumutat. În fond, de asta și plecasem, ca să joc și să mă întorc cu meciuri în picioare. Asta mi-a dat constanță, m-a ajutat să cresc și mai ales mi-a dat încredere.

Apropo, ai fost împrumutat la Cluj, un oraș care pare foarte diferit de Craiova. Nu am vrea să le compari neapărat, dar am fi curioși să ne spui ce-ți place mult la Cluj și-ți va lipsi de acum înainte, dar și ce îți place mult la Craiova și ți-a lipsit cât ai fost plecat.

Am fost foarte plăcut surprins de atmosfera din Cluj, atât de oraș cât și de locuitorii lui. Cu toate astea, nu cred că o să-mi lipsească ceva în mod special. Mai degrabă pot să spun ceva ce sigur NU îmi va lipsi: vremea de la Cluj, care mi s-a părut mult mai mohorâtă în general decât cea de la Craiova. Cât despre Craiova, aici este casa mea, deci îmi plac foarte multe lucruri. E locul în care m-am stabilit și în care mi-am făcut prieteni, așa că e firesc să-mi lipsească atunci când sunt plecat.

Cu Eugen Neagoe antrenor la U Cluj ai jucat aproape în toate meciurile și tot Neagoe te-a dorit și înapoi la Craiova, când a venit aici. Pentru că îl cunoști mai bine decât colegii tăi, am vrea să ni-l caracterizezi puțin și ca antrenor. Ce-ți place la domnia sa, față de alți tehnicieni cu care ai lucrat?

Mister este un antrenor care pune mare accent pe atitudine și pe determinarea jucătorilor. Se așteaptă de la noi să dăm mereu totul pe teren, din primul până în ultimul minut. Personal, îmi place foarte mult la dumnealui că obișnuiește să poarte numeroase discuții individuale cu jucătorii. Mie mi-a dat o încredere foarte mare din primul moment când am ajuns la Cluj și țin să-i

mulțumesc și pe această cale pentru că mi-a ușurat mult adaptarea, la acea vreme.

Știm că ești foarte apropiat de familia ta. Am vrea să ne povestești mai multe despre ei. Cum sunt ca oameni și cum se face că te-au sprijinit pe această cale a sportului, o cale pe care mulți părinți evită să-și îndrume copiii?

Așa este, familia mea este totul pentru mine, pentru că mi-au fost aproape din primul minut și sunt încă lângă mine orice aș face. De aceea chiar și acum, după fiecare meci, primul lucru pe care îl fac este să-mi sun părinții. Părinții mei sunt niște oameni simpli, cu care mă mândresc însă enorm. M-au sprijinit mereu doar pentru că asta le-am spus eu că îmi doresc să fac: să joc fotbal. De când le-am zis că vreau să merg pe acest drum, m-am bucurat de susținerea lor necondiționată. Țin să le mulțumesc pentru tot ce au făcut pentru mine, atât lor cât și fratelui meu, cu care am o relație extraordinară și știu că mă pot baza pe el oricând, cu orice.

În afară de familie, mai e cineva care să-ți fi rămas aproape de când erai copil?

Sunt mulți oameni de care am rămas foarte apropiat din perioada junioratului, pentru că am venit la Craiova de când aveam doar 10 ani. Prin urmare am mai mulți prieteni foarte buni, dar aș zice că cel mai apropiat este Bogdan Geanimu. Ne cunoaștem de 11 ani, practic am crescut împreună și am trecut prin multe amândoi.

Ești produsul Universității Craiova. Ce simți pentru acest club și ce i-ai spune despre Știința unui fotbalist străin care, să zicem ar avea o ofertă și n-ar ști dacă să se transfere sau nu aici.

Într-adevăr, Universitatea Craiova este clubul care mi-a dat totul. Aici am crescut, aici am debutat ca senior și fără îndoială va fi pentru totdeauna, indiferent ce s-ar întâmpla, clubul sufletului meu. Unui străin care nu știe dacă să semneze i-aș spune să vină câteva zile aici și să mă lase să-i arăt ce înseamnă Universitatea și suporterii săi. Cred că, în cazul Științei, vorbele ar avea mult mai puțin efect decât faptele.

Dar dacă te-ar întreba cineva ce e cel mai frumos lucru la orașul Vâlcea, ce i-ai spune?

Sincer, nu prea aș ști ce să-i spun, pentru că locuiesc în Craiova încă de la 10 ani și de atunci am ajuns de puține ori la Vâlcea. Așa cum vă spuneam, Craiova este casa mea acum.

Care este cel mai frumos moment petrecut de tine în tricoul Științei și de ce a fost așa important?

Fără îndoială, momentul când am câștigat Cupa României, deoarece a fost primul meu trofeu și pentru mine a fost un sentiment unic. Va rămâne cu siguranță una dintre cele mai frumoase amintiri din cariera mea.

Numește un coechipier, fost sau actual, pe care îl admiri cel mai mult ca profesionist.

Spun primul nume care îmi vine în minte, pentru că tocmai am jucat alături de el și mi-a făcut o impresie puternică. Este vorba despre Alex Chipciu, un fotbalist extrem de profesionist și de serios.

Ce-ți place să faci în timpul liber și cu cine anume?

Mi-l petrec aproape pe tot cu prietena mea și cu câțelul nostru, Bruno, pe care îl iubim foarte mult. Orice aș face în timpul liber, fac tot posibilul să fie și Bruno cu mine.

Din patru deplasări, de la reluarea sezonului, am obținut un singur punct, iar acela în cea mai grea partidă, cu FCSB. De ce crezi că arătăm mai rău în meciurile din deplasare cu echipele mai slab cotate?

Cred că pe undeva este firesc ca meciurile din deplasare cu echipe mai slab cotate să fie mai dificile. Asta pentru că de obicei se închid foarte bine și joacă mult pe contraatac, plus că profită de faptul că cunosc mai bine terenul și condițiile de joc. Ceea ce cred că avem noi nevoie este să intrăm ceva mai concentrați în aceste partide.

Ai jucat deja 90 de minute în meciul de acasă pe care U Cluj l-a remizat, 1-1, cu FC Argeș. Cum a fost acel meci, cum e Argeș ca echipă și cum crezi că se va desfășura partida de miercuri de pe Oblemenco?

Da, îmi amintesc bine acel meci, pentru că cred că U Cluj a avut o prestație foarte bună atunci și meritam să câștigăm. Argeș este o echipă solidă, care nu construiește foarte mult, ci mai degrabă se bazează pe multe mingi la bătaie pe Garita. Cel mai probabil va fi un meci pe care noi îl vom controla, dar trebuie să fim foarte atenți la contrele lor, pentru că au fotbaliști de viteză, care ne pot pune probleme.

Un mesaj pentru suporterii care vor fi prezenți la meciul cu Piteștiul și care vor citi acest interviu?

Le mulțumim celor care au rămas alături de noi necondiționat, chiar și în ciuda rezultatelor mai puțin bune din ultima vreme. Le promit, în numele meu și al tuturor colegilor mei, că vom da totul să-i vedem iarăși fericiți și să luăm toate cele 3 puncte.

Multe revanșe de luat

- FC Argeș a învins Universitatea în ultimele două întâlniri directe. Mai întâi în campionat, 1-0 pe 7 octombrie 2022, apoi în Cupă, 2-1 pe 7 decembrie 2022. Înfrângerea din Cupă a însemnat și eliminarea Științei din competiție, moment în care Mirel Rădoi, antrenorul care fusese pe banca alb-albaștrilor în ambele partide, și-a anunțat demisia.
- Mirel Rădoi nu este singurul antrenor care și-a pierdut postul de la cârma Universității după un meci cu FC Argeș. După singurul punct reușit de piteșteni pe Ion Oblemenco în istoria recentă a confruntărilor directe, pe 29 ianuarie 2021, Corneliu Papură și clubul nostru anunțau încetarea de comun acord a relațiilor contractuale.

- Cele două înfrângeri cu Rădoi pe bancă și egalul cu Papură au fost trei dintre cele patru rezultate pozitive reușite de piteșteni împotriva alb-albaștrilor. Celălalt, un 3-2 pe stadionul Nicolae Dobrin, la sfârșitul lui 2021, a fost reușit împotriva echipei conduse la acea vreme de Laurențiu Reghecampf. Atunci Universitatea juca aproape tot meciul în 10 oameni, după ce Crețu era eliminat în minutul 12, la scorul de 1-0 pentru noi.
- În afara celor patru pași greșiți menționați mai sus, Universitatea are 5 victorii în fața adversarilor de azi, în istoria recentă, și conduce disputa meciurilor directe, impresionând mai ales pe teren propriu.
- Între cei doi antrenori de astăzi au avut loc două întâlniri, ambele terminate la egalitate, 1-1. În fiecare dintre ele, Eugen Neagoe și Marius Croitoru au antrenat alte echipe. Mai întâi au fost pe băncile Astrei, respectiv a Botoșaniului, la un 1-1 în martie 2021, apoi pe cele ale lui U Cluj, respectiv FC U Craiova, în septembrie 2022. Eugen Neagoe are în schimb un CV negativ în ceea ce privește disputele formațiilor sale cu FC Argeș. În afara unui 1-1 obținut tot pe teren propriu cu U Cluj, sezonul acesta, „Geană” era învins de piteșteni de două ori din calitate de antrenor al Astrei, în februarie respectiv aprilie 2021.
- Universitatea are 5 fotbaliști care au depășit borna de 2000 de minute petrecute pe teren în acest sezon: liderul de prezențe Vladimir Screciu, Alexandru Crețu, Andrei Ivan, David Lazar și Bogdan Vătăjelu. De partea cealaltă, cei mai folosiți jucători ai Piteștiului sunt mijlocașul defensiv Tony Njike, fundașul dreapta Costinel Tofan și vârful de atac Arnold Garita.
- Spre deosebire de Universitatea, care încă e măcinată de accidentări, FC Argeș nu are nicio problemă de lot înaintea partidei de astăzi din Bănie.

„Vulturi” în criză

- Este echipa care deține recordul de venituri de jucători pentru Superliga României, în această pauză de iarnă. Nu mai puțin de 11 fotbaliști noi au semnat cu piteștenii: străinii Kevin Koubemba, Wesley Jobello, Boubacar Hanne, Facundo Rizzi, Brendon Lucas, Mario Zebic, Zorhan Bassong și Mimitao Biai și românii Andrei Tîrcoveanu, Sebastian Micu și David Croitoru.
- În ciuda activității intense pe piața transferurilor, argeșenii nu au câștigat încă niciun meci de la reluarea sezonului competițional, în care au trei înfrângeri (cu FCSB, CFR și Botoșani) și trei egaluri (cu Farul, Hermannstadt și Chindia). Perioada mai slabă din punct de vedere al rezultatelor a dus la o atmosferă rea în cadrul lotului piteștean și la conflicte cu fanii, în special în mediul online.
- Cel mai periculos adversar al Argeșului rămâne franco-camerunezul Arnold Garita, care a înscris deja de 9 ori în acest sezon. Deși echipa sa nu a reușit nicio victorie în 2023, Garita a dat două goluri în această perioadă, de fiecare dată în deplasare. Grație reușitelor sale, argeșenii au plecat cu câte un punct din deplasările de la Chindia, respectiv Hermannstadt, ambele încheiate 1-1. Mai mult, Garita a purtat în premieră și banderola de căpitan al echipei, chiar etapa trecută, cu FCSB.
- La finalul lunii octombrie 2022, FC Argeș anunța colaborarea cu Marius Croitoru, cel care tocmai fusese demis de la FCU. Acesta

este și în prezent antrenorul „neoficial” al Piteștiului, pentru că nu deține licența profesionistă, așa că în acte apare Constantin Schumacher, cel care făcuse echipă și cu Andrei Prepeliță, înainte de demiterea celui din urmă. În ultima vreme, în presa sportivă se vorbește tot mai insistent despre faptul că Marius Croitoru se va întoarce la Botoșani din această vară, fapt neconfirmat însă de cineva din clubul piteștean.

- Înaintea partidei, Constantin Schumacher s-a declarat dezamăgit de locul ocupat de echipa sa în prezent (14), dar optimist că va putea obține prima victorie a anului, în special pentru că speră să profite de problemele de lot ale Științei: „Suntem pe un loc care nu ne onorează, în zona roșie, dar s-a văzut la ultimul meci că echipa e în creștere. Întâlnim Universitatea Craiova, o echipă care se bate la playoff și poate și pentru campionat. Nu prea cunosc situația lor actuală, cred că au mulți accidentați, pentru că la meciul cu Voluntari au apărut 5-6 jucători noi și nu au avut un meci strălucit. Mă îndoiesc că pot schimba mare lucru în cele 2 zile și jumătate pe care le au la dispoziție. Oricum, noi facem tot posibilul să venim cu o victorie. Ne chinuim cu acest cuvânt, victorie, de ceva timp. După ce o obținem, sunt sigur că lucrurile vor intra pe un făgaș normal, deși echipa nu are un moral bun acum.”
- La conferința de presă a fost prezent și Andreas Calcan, cel care a marcat golul victoriei cu 1-0 din meciul tur împotriva Științei. Acesta a declarat: „Mergem la Craiova cu gândul la victorie, ne dorim toate punctele. Atmosfera din vestiar nu este una bună, așa că nu mai e altă cale decât victoria. Adversarii noștri au pierdut cu Voluntariul și n-au jucat strălucit, deci se poate.”

Cea mai frumoasă poveste de martie

Episodul I: Un tur de foc

1. FC KAISERSLAUTERN

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Se întâmpla acum exact 40 de ani. Pe 2 martie 1983, Universitatea Craiova călătorea în Germania, la Kaiserslautern, pentru turul sfertului de finală al cupei UEFA. Știința trecuse deja în competiție de un nume mare în primul tur, Fiorentina (3-1 la Craiova, 0-1 în Italia), apoi de Shamrock Rovers, apoi de Girondins Bordeaux, în optimi, după un meci de infarct, tranșat în prelungiri, cu golul din minutul 100 al lui Gheorghiță Geolgău.

Dar Kaiserslautern era altceva. Însuși cel care va fi devenit eroul Olteniei în meciul retur, Nicolae Negrilă, își amintea stările pe

care le trăiau fotbaliștii români în timpul deplasării în Germania, într-un interviu pe care îl oferea anul trecut celor de la GSP:

„Doamne Dumnezeu, Kaiserslautern era spumă de echipă, nu alta! Briegel, Melzer, Brehme, Bongartz, Allofs, Nilsson... Poate că acum, când auzim doar știri despre Messi, Neymar sau Ronaldo, aceste nume nu spun mare lucru. Dar atunci erau toți zmei, în comparație cu noi mai ales.“

Dar călătoria respectivă nu a fost dătătoare de emoții pentru ai noștri doar din cauza vedetelor din lotul gazdelor. Era vorba și de condițiile generale de care se bucurau nemții și la care ai noștri, oameni veniți totuși din cel mai plin de lipsuri deceniu al comunismului, nu îndrăzneau nici măcar să viseze. Rememorează același Negrilă:

„Ne băteau încă de la vestiare, când apăreau la stadion cu autocar ultramodern, cu cele mai tari echipamente de joc, cele mai tari ghete și tot așa. Noi ani de zile am avut doar două rânduri de echipament, unul alb și unul albastru. Nici teren de antrenament nu aveam, ne pregăteam pe zgură ca să protejăm gazonul de pe Central. Iar de pe autocarul nostru cădeau tablele dacă prindea viteză mai mare. A fost o minune ce am realizat!“

Fotbaliștii Științei intrau pe stadionul înțesat cu zeci de mii de oameni plini de aceste temeri și nesiguranțe, cu atât mai mult cu cât ne lipseau două piese grele din formula de start: Tilihoi și Țicleanu. Gazdele au simțit imediat miros de sânge. După o repriză ultraofensivă și multe faze la poarta noastră, germanii conduceau cu 2-0. La doar 6 minute de la reluare, Brehme reușea dubla și ducea scorul la 3-0. Pentru cei mai pesimiști dintre părinții și bunicii noștri, a fost momentul când orice speranță părea pierdută.

Doar că atunci, la 0-3 și cu niște adversari care păreau imbatabili, s-a petrecut o minune. De nu se știe unde, poate din pasiunea și visarea unei țări întregi, s-a produs o scânteie care avea să

aprindă, la finalul acelei duble, flacăra nemuritoare a celei mai frumoase generații a fotbalului românesc. Vraja cea rea a părut să fie ruptă de pasa genială cu care Aurică Beldeanu a „sfâșiat” apărarea gazdelor: în cross, pe sus, pentru un Geolgău care a apărut în colțul lung al careului de șase metri și l-a lobat elegant, dintr-un semivoleu fără preluare, pe Reichel.

Cu încrederea dată de această reușită venită parcă de nicăieri, oltenașii au forțat. Constantin Oțet a riscat și în minutul 64 l-a trimis pe teren pe un Țicleanu încă nerefăcut complet, după o operație pe care tocmai o suferise la ochi. Doar 8 minute mai târziu, mutarea lui „Tică” Oțet dădea roade: Țicleanu alerga curajos preț de vreo 20-25 de metri cu mingea la picior, din centru către tușa dreaptă, apoi îl găsea singur la 16 metri de poartă pe Crișan, cu o pasă venită literalmente din alte vremuri. „Zoli” prelua elegant, trăgându-și mingea de sus și din spate în plină alergare, iar cu a doua atingere îl executa scurt pe portarul advers. Era 3-2 și o țară întreagă visa, iar o provincie anume din această țară, cea atât de familiară nouă, simțea probabil că urmează, în multe sensuri, cea mai importantă zi a secolului trecut: pe 16 martie 1983, Kaiserslautern avea să viziteze „Centralul”. *(va urma)*

Astăzi este ziua lor, ziua oltencelor

Săptămâna care începe astăzi este pentru ele. Pentru mamele, soțiile, prietenele, surorile, ficele și bunicile noastre, pentru cele care ne aduc primăvara în suflete și, deseori, chiar pe „Oblemenco“.

După cum probabil știți deja, doamnele și domnișoarele se vor bucura de intrare liberă la meciul din această seară. Este micul nostru gest de recunoștință pentru oltencele care au început să populeze tot mai mult stadionul, în ultimii ani, și care ne-au arătat constant iubirea și devotamentul lor.

Toți cei din clubul Universitatea Craiova ne mândrim cu voi și ne bucurăm să vă avem alături, pe stadion, dar și în vieți în general. Să ne trăiți mult și frumos!